

Rezerwat Zabłocie

Rezerwat przyrody obejmuje obszary zachowane w stanie naturalnym lub mało zmienionym; ekosystemy, ostoje i siedliska przyrodnicze, a także siedliska roślin, zwierząt i grzybów, oraz twory i składniki przyrody nieożywionej wyróżniające się szczególnymi wartościami przyrodniczymi, naukowymi, kulturowymi lub walorami krajobrazowymi (art. 13 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody Dz. U. z 2015 r. poz. 1651 z późn. zm.)

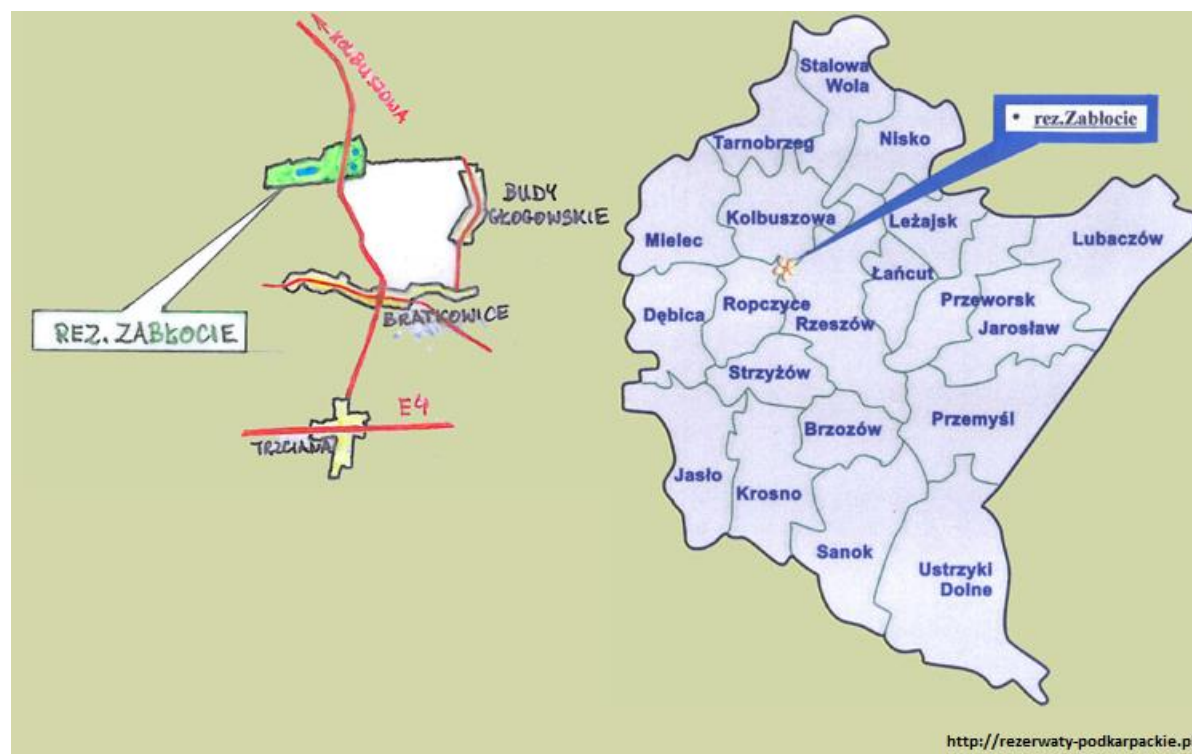
Cały rezerwat albo jego części mogą podlegać ochronie ścisłej, ochronie czynnej lub ochronie krajobrazowej. Ochrona ścisła polega na nieingerencji w naturalne procesy, ochrona czynna dopuszcza wykonywanie zabiegów ochronnych (np. usunięcie drzew zacieniających stanowisko cennego gatunku rośliny), a ochrona krajobrazowa polega na prowadzeniu gospodarki rolnej, leśnej lub rybackiej w sposób uwzględniający potrzeby przedmiotu ochrony. Rezerваты zalicza się do obszarowych form ochrony przyrody.

Rezerwat ustanawiany jest na mocy zarządzenia regionalnego dyrektora ochrony środowiska, które określa jego nazwę, położenie, przebieg granicy, otulinę (jeżeli została wyznaczona), cele ochrony oraz rodzaj, typ i podtyp rezerwatu przyrody, a także sprawującego nadzór nad rezerwatem. Likwidacja lub zmniejszenie rezerwatu jest możliwe wyłącznie w przypadku bezpowrotnej utraty jego wartości przyrodniczych.

REZERWAT ZABŁOCIE

Rezerwat faunistyczny utworzony w 1999 r. na terenie gm. Głogów Młp., Kolbuszowa, Sędziszów Młp. i Świlcza. Łącznie zajmuje powierzchnię 539,81 ha. Na terenie Gminy Kolbuszowa znajduje się tylko niewielka jego część, usytuowana w miejscowości Poręby Kupieńskie.

- **Numer wg rejestru wojewódzkiego** - 68
- **Dokument powołujący** - Rozporządzenie nr 75/99 Wojewody Podkarpackiego z dnia 12 X 1999 r. (Dz. Urz. Woj. Podkarpackiego 99.26.1178)

Kompleks stawów w Porębach Kupieńskich położony jest w jednym z najbardziej naturalnych fragmentów Puszczy Sandomierskiej. Zbiorniki hodowlane zabudowano jeszcze przed II wojną światową. W latach powojennych gospodarowało tu Państwowe Gospodarstwo Rybackie z Kolbuszowej. W połowie lat siedemdziesiątych stawy przestano eksploatować gospodarczo. Część z nich, po spuszczeniu wody, zaczęła zarastać lasem. Obecnie akweny są własnością prywatną i spełniają swoje dawne funkcje. Pewne ograniczenia wynikają jednak z faktu, że utworzono tu rezerwat przyrody. Ochroną objęto stawy oraz otaczający je kompleks lasu dębowo-sosnowego.

Rezerwat powstał dlatego, że na tym terenie stwierdzono występowanie wielu gatunków ptaków wodnych, w tym zagrożonych wyginięciem, m.in.: bociany czarne, perkozy, kureczki nakrapiane, łyski i wiele gatunków dzikich gęsi i kaczek, bieliki, orliki krzykliwe i trzmiełojady. Występuje tu także wiele gatunków gadów i płazów, w tym: zaskrońce, padalce, kumaki nizinne i ropuchy szare. Czasami pojawiają się także jelenie, sarny, dziki, bobry, lisy, jenoty, łosie i wilki. Z roślin chronionych w rezerwacie i jego pobliżu występują: pióropusznik strusi, rosiczka okrągłolistna, mieczyk dachówkowaty, długosz królewski, wawrzynek wilczełyko, grzybień biały i storczyki (buławnik wielkokwiatowy, kruszczyk błotny i gnieźnik leśny).

orlik krzykliwy

bocian czarny

grzybień biały

rosiczka okrągłolistna

Opracowała: mgr inż. Renata Nizioł